

Kedvesem, tavaszéji álom

Gyűlnek az évgyűrűk arcainkon,
mosolyog Isten harcainkon,
nem tudjuk még, csak sejtjük,
hogymint sorsunkat magunktól rejtjük.

Az évszakok velünk repülnek,
sugdosni vállunkra leülnek,
szavaink nikkelt golyók,
gurulnak, folynak, mint folyók.

Medrük, medrünk a csend,
melyben Isten álma a rend,
s benne szemedet látom,
– kedvesem, tavaszéji álom.

Paulinyi Tamás